

ບົດທີ 5

ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຂອງຂະບວນການ
(Process Synchronization)

ເນື້ອໃນຫຍໍ້

- ◆ ສະເໜີເບື້ອງຕົ້ນ
- ◆ ຊັບພະຍາກອນທີ່ບໍ່ສາມາດໃຊ້ພ້ອມກັນ (Mutual Exclusion)
- ◆ ພາກສ່ວນວິກິດ (Critical Section)
- ◆ ການແກ້ໄຂບັນຫາທາງ software
- ◆ ການແກ້ໄຂບັນຫາທາງ hardware
- ◆ ສັນຍາລັກໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ (Semaphores)
- ◆ ຕົວຢ່າງບັນຫາໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ
- ◆ ຕົວສັງເກດການ (Monitors)
- ◆ ວົງຈອນປິດຕາຍ (Deadlock)

ສະເໜີເບື້ອງຕົ້ນ

◆ ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງການອອກແບບລະບົບປະຕິບັດການແມ່ນການຈັດການ Process ແລະ Thread ໃນສະພາບແວດລ້ອມຕໍ່ໄປນີ້

- Multiprogramming
- Multiprocessing
- Distributed Processing

◆ ຫລັກການພື້ນຖານໃນການອອກແບບລະບົບປະຕິບັດການດັ່ງກ່າວກໍຄື

- ການຈັດການໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຫລາຍຂະບວນການເຮັດວຽກພ້ອມກັນ (concurrency)
- ການປະສານເວລາ (synchronization)
- ການສື່ສານລະຫວ່າງຂະບວນການ
- ການຍາດແຍ່ງແລະການໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຮ່ວມກັນ
- ການປະສານເວລາຂອງກິດຈະກຳທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງຂະບວນການ
- ການຈັດສັນເວລາ CPU ໃຫ້ແກ່ຂະບວນການເຫລົ່ານັ້ນ

ສະເໜີເບື້ອງຕົ້ນ

◆ ການປະຕິບັດງານພ້ອມກັນ

- ແມ່ນການເຮັດວຽກພ້ອມກັນຂອງບັນດາ process/thread
- ອາດຈະເປັນການເຮັດວຽກເປັນອິດສະຫຼະຕໍ່ກັນ ຫຼື ຮ່ວມກັນເຮັດວຽກວຽກໃດໜຶ່ງ
- process/thread ທີ່ເຮັດວຽກເປັນອິດສະລະຕໍ່ກັນ ແຕ່ມີການສື່ສານກັນ ແລະ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນບາງຄັ້ງຄາວເພື່ອຊ່ວຍກັນເຮັດວຽກບາງຢ່າງເອີ້ນວ່າ ການເຮັດວຽກແບບບໍ່ປະສານກັນ (Asynchronous)
- ການເຮັດວຽກບໍ່ປະສານກັນແມ່ນສະຫຼັບຊັບຊ້ອນ ແລະ ບໍລິຫານຍາກ
- ການເຮັດວຽກພ້ອມກັນມັກເກີດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ສະພາບດັ່ງນີ້:
 - ◆ Application ຫຼາຍຊຸດ
 - ◆ ໂຄງສ້າງຂອງ Application
 - ◆ ໂຄງສ້າງຂອງລະບົບປະຕິບັດການ

ຊັບພະຍາກອນທີ່ບໍ່ສາມາດໃຊ້ພ້ອມກັນ

- ◆ ການທີ່ສອງ process/thread ເຂົ້າໃຊ້ຂໍ້ມູນໃດໜຶ່ງພ້ອມກັນຈະເຮັດໃຫ້ສະຖານະພາບຂອງຂໍ້ມູນບໍ່ຊອດຄ່ອງກັນ
- ◆ ດັ່ງນັ້ນ ການເຂົ້າໃຊ້ຂໍ້ມູນທີ່ໃຊ້ຮ່ວມກັນຈະຕ້ອງບໍ່ເຂົ້າໃຊ້ພ້ອມກັນ (Mutual Exclusion)
- ◆ Mutual Exclusion
 - ອານຸຍາດໃຫ້ພຽງໜຶ່ງ process/thread ເຂົ້າໃຊ້ໃນເວລາໃດໜຶ່ງ
 - ສ່ວນ process/thread ອື່ນໆຈະຕ້ອງລໍຖ້າຈົນກ່ວາຜູ້ທີ່ເຂົ້າກ່ອນສໍາເລັດ
 - ເປັນການເຂົ້າໃຊ້ແບບຕາມລໍາດັບ
 - ຕ້ອງໄດ້ຄວບຄຸມເວລາລໍຖ້າບໍ່ໃຫ້ຫຼາຍເກີນໄປ

ຊັບພະຍາກອນທີ່ບໍ່ສາມາດໃຊ້ພ້ອມກັນ

- ◆ ການອະນຸຍາດໃຫ້ຂະບວນການທີ່ຂະບວນການຍ່ອຍເຂົ້າໃຊ້ຂໍ້ມູນຮ່ວມກັນໃນເວລາດຽວກັນ ອາດເປັນສາເຫດໃຫ້ເກີດຄວາມບໍ່ຊອດຄ່ອງກັນຂອງຂໍ້ມູນ ຫຼື ຂໍ້ມູນມີຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງ
- ◆ ວິທີການໃຊ້ໜ່ວຍຄວາມຈຳຮ່ວມກັນເພື່ອແກ້ບັນຫາ Bounded - buffer ແມ່ນການອະນຸຍາດໃຫ້ມີລາຍການທັງໝົດຢູ່ໃນ buffer ໄດ້ໃນເວລາດຽວກັນ, ການແກ້ບັນຫາບໍ່ເປັນເລື່ອງງ່າຍ
- ◆ ຕົວຢ່າງ: ການປ່ຽນແປງລະຫັດຜູ້ຜະລິດ-ຜູ້ບໍລິໂພກ ໂດຍການເພີ່ມຕົວປ່ຽນ counter ກຳໜົດໃຫ້ມີຄ່າເລີ່ມຕົ້ນເທົ່າ 0 ແລະ ເພີ່ມຄ່າຂຶ້ນເທື່ອລະ 1 ຄ່າເມື່ອມີການເພີ່ມລາຍການເຂົ້າໄປໃນ buffer ແຕ່ລະຄັ້ງ, ມີການໃຊ້ຂໍ້ມູນຮ່ວມກັນ

ຊັບພະຍາກອນທີ່ບໍ່ສາມາດໃຊ້ພ້ອມກັນ

◆ ການເກີດບັນຫາບໍ່ຊອດຄ່ອງກັນກັນ

- ສົມມຸດວ່າ $\text{counter} = 5$
- Producer: $\text{register1} = \text{counter}$ ($\text{counter} = 5$)
- Producer: $\text{register1} = \text{register1} + 1$ ($\text{register1} = 6$)
- Consumer: $\text{register2} = \text{counter}$ ($\text{counter} = 5$)
- Consumer: $\text{register2} = \text{register2} - 1$ ($\text{register2} = 4$)
- Producer: $\text{counter} = \text{register1}$ ($\text{counter} = 6$)
- Consumer: $\text{counter} = \text{register2}$ ($\text{counter} = 4$)
- ສັງເກດເຫັນວ່າຄ່າ counter ຈາກທັງສອງພາກສ່ວນກໍ່ກົງກັນ

ພາກສ່ວນວິກິດ (Critical Section)

- ◆ ໃນການຄວບຄຸມການເຂົ້າໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ສາມາດໃຊ້ຮ່ວມກັນໂດຍຂະບວນການທີ່ຂະບວນການຍ່ອຍສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍການກຳໜົດໃຫ້ແຕ່ລະຂະບວນການມີລະຫັດຕົວໜຶ່ງທີ່ຊື່ວ່າ Critical Section
- ◆ ແມ່ນຂໍ້ຕົກລົງຮ່ວມກັນຂອງບັນດາຂະບວນການຕ່າງໆທີ່ໃຊ້ໃນການປະສານງານກັນ ແລະ ມີຄຸນລັກສະນະດັ່ງນີ້:
 - ການບໍ່ເຮັດພ້ອມກັນ (Mutual Exclusion)
 - ◆ ເປັນການອານຸຍາດໃຫ້ພຽງເທຣດດຽວເທົ່ານັ້ນເຂົ້າໄປໃຊ້ຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວໃນເວລາໃດໜຶ່ງ
 - ການສືບຕໍ່ປະຕິບັດ (Progress)
 - ◆ ຖ້າບໍ່ມີເທຣດໃດຢູ່ໃນສ່ວນວິກິດ ແລະ ຍັງມີເທຣດຈຳນວນໜຶ່ງລໍຖ້າຢູ່ແມ່ນອານຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າໃຊ້ໄດ້ທັນທີ
 - ການລໍຖ້າແບບມີກຳໜົດ (Bounded-waiting)
 - ◆ ຖ້າມີເທຣດໃດໜຶ່ງຂໍຮ້ອງເຂົ້າໃຊ້ສ່ວນວິກິດ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງໃຫ້ໄວທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້

ການແກ້ໄຂບັນຫາທາງ software

- ◆ Dekker ໄດ້ພັດທະນາ Algorithm ຂຶ້ນມາເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາການໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຮ່ວມກັນ
- ◆ Algorithm ທຳອິດ
 - ສາມາດບັງຄັບບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຮ່ວມໃນເວລາດຽວກັນ
 - ໃຊ້ຕົວປ່ຽນຄວບຄຸມວ່າຂະບວນການໃດຈະໄດ້ເຂົ້າໃຊ້ໃນເວລາໃດໜຶ່ງ
 - ໄດ້ກວດສອບວ່າຊັບພະຍາກອນຮ່ວມຫວ່າງຫຼືບໍ່ເປັນປະຈຳ
 - ເສຍເວລາລໍຖ້າ
 - ໜ່ວຍປະມວນຜົນໄດ້ເຮັດວຽກຫຼາຍຂຶ້ນ
 - ເກີດເຫດການທີ່ວ່າ ຂະບວນການທີ່ເຮັດວຽກໄວຈະຕ້ອງລໍຖ້າຂະບວນການທີ່ເຮັດວຽກຊ້າ

ການແກ້ໄຂບັນຫາທາງ software

◆ Algorithm ທີ່ສອງ

- ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາຂະບວນການທີ່ເຮັດວຽກໄວລໍຖ້າຂະບວນການທີ່ເຮັດວຽກຊ້າ
- ບໍ່ໄດ້ຫຼັກການ Mutual Exclusion
- ເປັນວິທີທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ

◆ Algorithm ທີ່ສາມ

- ກຳໜົດສັນຍາລັກກ່ອນຈະເຂົ້າໃຊ້ Critical Section ຊຶ່ງຮັບປະກັນຫຼັກການ Mutual Exclusion
- ອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດເຫດການປິດຕາຍ (Deadlock) ເຊັ່ນວ່າ:
 - ◆ ສອງຂະບວນການອາດກຳໜົດສັນຍາລັກພ້ອມກັນ
 - ◆ ຫຼື ອາແມ່ນເຫດການທີ່ບໍ່ສາມາດອອກຈາກການເຮັດວຽກວິນຊ້າໄດ້

ການແກ້ໄຂບັນຫາທາງ software

◆ Algorithm ທີ່ສີ່

- ກຳນົດສັນຍາລັກໃຫ້ເປັນຄ່າ false ໃນຊ່ວງເວລາສັ້ນໆເພື່ອຄວບຄຸມ
- ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາໃນອາວຸກຣິດທີ່ມີຜ່ານມາ ແຕ່ມີບັນຫາ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ບາງຂະບວນການໄດ້ລໍຖ້າຕະຫຼອດໄປ
- ບໍ່ແທດເໝາະກັບວຽກທີ່ສຳຄັນບາງຢ່າງ ຫຼື ວຽກທຸລະກິດທີ່ມີຄວາມແໜ້ນຢ່າ

◆ Algorithm ທີ່ຫ້າ

- ເປັນວິທີທີ່ເໝາະສົມ
- ໃຫ້ຂະບວນການທີ່ໄດ້ຮັບສິດພິເສດເຂົ້າໃຊ້ Critical Section
- ບໍ່ມີບັນຫາຄັດແຍ່ງກັນວ່າຂະບວນການໃດຈະໄດ້ເຂົ້າກ່ອນ
- ແຕ່ລະຂະບວນການເຂົ້າໃຊ້ Critical Section ໃນຊ່ວງເວລາໃດໜຶ່ງ
- ສິດພິເສດແມ່ນໄດ້ປ່ຽນໃຫ້ແຕ່ລະຂະບວນການເປັນລຳດັບ
- ຮັບປະກັນການເຂົ້າຕາມລຳດັບ ແລະ ບໍ່ມີບັນຫາເຫດການປິດຕາຍ ແລະ ລໍຖ້າຕະລອດ

ການແກ້ໄຂບັນຫາທາງ hardware

- ◆ ການແກ້ໄຂບັນຫາ Mutual Exclusion ໂດຍໃຊ້ hardware
 - ເຮັດໃຫ້ປະສິດທິພາບຂອງລະບົບດີຂຶ້ນ
 - ປະຢັດເວລາ
- ◆ ໃຊ້ຫຼັກການ Disabling interrupts
 - ໃຊ້ຢູ່ໃນ ລະບົບໜ່ວຍປະມວນຜົນດຽວ
 - ບໍ່ໃຫ້ມີສັນຍານ interrupts ລົບກວນ ປ້ອງກັນໃຫ້ຂະບວນການທີ່ກຳລັງເຮັດວຽກເຮັດຈົນສຳເລັດ
 - ອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການປິດຕາຍ
 - ເປັນວິທີທີ່ບໍ່ຄອມມິວນິຕີໃຊ້

ການແກ້ໄຂບັນຫາທາງ hardware

◆ Test-and-Set Instruction

- ເປັນການໃຊ້ຄໍາສັ່ງພາສາເຄື່ອງເພື່ອຮັບປະກັນການເຮັດວຽກເປັນລໍາດັບ
- ຄໍາສັ່ງດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງເຮັດວຽກອັນໃດອັນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ (atomic)
- ສະເພາະຄໍາສັ່ງພາສາເຄື່ອງຈະບໍ່ຮັບປະກັນ Mutual Exclusion ຊອບແວຈະຕ້ອງໃຊ້ມັນຢ່າງເໝາະສົມ
- `testAndSet(a, b)` ສໍາເນົາເອົາຄ່າຂອງ `b` ໄປເກັບໄວ້ໃນ `a`, ແລ້ວ `sets b` ເປັນ `true`
- ຕົວຢ່າງຂອງ atomic ແມ່ນຮອບວຽນຂອງ read-modify-write (RMW)

ການແກ້ໄຂບັນຫາທາງ hardware

◆ Swap Instruction

- `swap(a, b)` ເປັນການສັບປ່ຽນຄ່າລະຫວ່າງ `a` ແລະ `b` ເທື່ອລະຄັ້ງ
- ຄ້າຍຄືກັບຟັງຊັນ `test-and-set`
- `swap` ແມ່ນຖືກໃຊ້ງານຫຼາຍເທິງ architectures ຕ່າງໆ

ສັນຍາລັກໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ

◆ Semaphores

- ເປັນຊອບແວທີ່ໃຊ້ເພື່ອເປັນສັນຍາລັກໃນການປະຕິບັດຫຼັກການ mutual exclusion
- ມີຕົວປ່ຽນຈຳນວນຖ້ວນທີ່ໃຊ້ປ້ອງກັນການເຂົ້າໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຮ່ວມພ້ອມກັນ
- ສາມາດເຂົ້າໃຊ້ໄດ້ຜ່ານທາງຄໍາສັ່ງ wait ແລະ signal ຊຶ່ງສາມາດເອີ້ນວ່າ P ແລະ V ຕາມລຳດັບ

```
wait (S) :  
    while S>0 do no-op;  
    S--;
```

```
Signal (S) :  
    S++;
```

- ການແກ້ປ່ຽນແປງຈຳນວນຖ້ວນຂອງຄໍາສັ່ງ wait ແລະ signal ຈະຕ້ອງເປັນແບບ atomic

ສັນຍາລັກໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ

◆ Semaphores

- ໃນລະບົບປະຕິບັດການໄດ້ແບ່ງ Semaphore ອອກເປັນ 2 ຊະນິດ
 - ◆ ແບບ Binary
 - ◆ ແບບນັບ
- ແບບ Binary ສາມາດໃຊ້ຄວບຄຸມການເຂົ້າໃຊ້ Critical Section ສໍາຫລັບຂະບວນການ ແລະ ຂະບວນການຍ່ອຍ ໂດຍຈະມີພຽງຂະບວນການດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເຂົ້າໃຊ້ Critical Section ໄດ້ໃນເວລາໃດໜຶ່ງ
- ແບບນັບ ສາມາດໃຊ້ຄວບຄຸມການເຂົ້າໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຈໍານວນຈຳກັດເທົ່ານັ້ນ ໂດຍ semaphore ຈະກຳໜົດຄ່າຂອງຈໍານວນຊັບພະຍາກອນທີ່ສາມາດໃຊ້ງານໄດ້. ແຕ່ລະຂະບວນການທີ່ເຂົ້າໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຈະເອີ້ນໃຊ້ຄ່າສັງ P ເພື່ອລຸດຄ່າຈໍານວນຊັບພະຍາກອນ ແລະ ເມື່ອໃຊ້ແລ້ວກໍຈະເອີ້ນໃຊ້ຄ່າສັງ V ເພື່ອເພີ່ມຄ່າ

ສັນຍາລັກໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ

◆ Semaphores

- ແບບ Binary ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ພຽງຂະບວນການດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເຂົ້າໃຊ້ Critical Section ໄດ້ໃນເວລາໃດໜຶ່ງ
 - ◆ ຄໍາສັ່ງ Wait
 - ເມື່ອບໍ່ມີເທຣດອື່ນຢູ່ໃນ Critical Section ແມ່ນໃຫ້ມັນເຂົ້າໃຊ້ໄດ້
 - ລຸດຄ່າ Semaphore ລົງໜຶ່ງຄ່າ ເປັນ 0
 - ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນແມ່ນໃຫ້ໄປລໍຖ້າຢູ່ໃນຄົວ
 - ◆ ຄໍາສັ່ງ Signal
 - ເປັນການບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າມີເທຣດໃດໜຶ່ງອອກຈາກ Critical Section ແລ້ວ
 - ເພີ່ມຄ່າ Semaphore ຂຶ້ນໜຶ່ງຄ່າ ຈາກ 0 ເປັນ 1
 - ຖ້າມີເທຣດກໍສລັງລໍຖ້າຢູ່ແມ່ນສາມາດໃຫ້ມັນເຂົ້າໃຊ້ Critical Section ໄດ້

ສັນຍາລັກໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ

◆ ການປະສານງານກັນຂອງເທຣດໂດຍໃຊ້ Semaphores

- ສາມາດໃຊ້ Semaphores ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ເທຣດອື່ນຮູ້ຈັກວ່າມີເຫດການໃດໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນ
- ຄວາມສໍາພັນລະວ່າງ Producer-consumer
 - ◆ Producer ເຂົ້າໃຊ້ critical section ເພື່ອເກັບຄ່າຂໍ້ມູນໃດໜຶ່ງ
 - ◆ Consumer ໄດ້ຖືກກັ່ນໄວ້ຈົນກ່ວາ producer ສໍາເລັດ
 - ◆ Consumer ເຂົ້າໃຊ້ critical section ເພື່ອອ່ານເອົາຄ່າຂໍ້ມູນໃດໜຶ່ງ
 - ◆ Producer ບໍ່ສາມາດ update ຂໍ້ມູນຈົນກ່ວາຖືກອ່ານຈົນແລ້ວ
- Semaphores ເປັນວິທີການທີ່ແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ, ແລະ ງ່າຍຕໍ່ການສ້າງ

ສັນຍາລັກໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ

◆ Semaphores ແບບນັບ

- ມີຄ່າເລີ່ມຕົ້ນຫຼາຍກ່ວາໜຶ່ງ
- ສາມາດໃຊ້ເພື່ອຄວບຄຸມການເຂົ້າໃຊ້ pool ຂອງຊັບພະຍາກອນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ
- ລຸດຄ່າຕົວນັບຂອງ semaphore ລົງເມື່ອເອົາຂໍ້ມູນອອກຈາກ pool
- ເພີ່ມຄ່າຕົວນັບ semaphore ເມື່ອເອົາຂໍ້ມູນມາເກັບໄວ້ໃນ pool
- ເມື່ອບໍ່ມີຂໍ້ມູນຢູ່ໃນ pool, ເທຣດຈະຖືກກັ້ນໄວ້ຈົນກະທັ້ງມີຂໍ້ມູນ

ສັນຍາລັກໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ

◆ ການສ້າງ Semaphores

- ສາມາດສ້າງ Semaphores ໃນລະດັບ application ຫຼື ໃນລະດັບ kernel
 - ◆ ໃນລະດັບ Application: ໂດຍປົກກະຕິໄດ້ຖືກສ້າງໂດຍ busy waiting ຊຶ່ງສິ້ນເປື້ອງເວລາໜ່ວຍປະມວນຜົນ
 - ບໍ່ມີປະສິດທິພາບ(Inefficient)
 - ◆ ການສ້າງໃນລະດັບ Kernel ສາມາດຫຼີກລ້ຽງສະພາບການ busy waiting
 - ກັນເທຣດທີ່ກຳລັງລໍຖ້າຈົນກ່ວາມັນກຽມພ້ອມ
 - ◆ ການສ້າງໃນລະດັບ Kernel ໂດຍການ disable interrupts
 - ຮັບປະກັນໄດ້ວ່າການເຂົ້າໃຊ້ semaphore ເທື່ອລະເທຣດ
 - ຈະຕ້ອງລະມັດລະວັງບໍ່ໃຫ້ປະສິດທິພາບຕ່ຳ ແລະ deadlock
 - ການສ້າງສໍາຫຼັບລະບົບ multiprocessor ຕ້ອງໃຊ້ວິທີທີ່ສະຫຼາດ ແລະ ຫຼັບຊັບຊ້ອນ

Monitors

- ◆ ເປັນການສ້າງພາສາໂປຣແກຣມລະດັບສູງທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ semaphore ແຕ່ຄວບຄຸມງ່າຍກ່ວາ
- ◆ Monitor ຖືກນຳໄປໃຊ້ໃນພາສາໂປຣແກຣມຫຼາຍປະເພດເຊັ່ນ: Concurrent Pascal, Pascal-Plus, Modula-2, Modula-3 ແລະ Java ເປັນຕົ້ນ
- ◆ ມັນເປັນຊອບແວຮ໌ໂມດູນປະກອບດ້ວຍໜຶ່ງຫຼືຫຼາຍຂະບວນງານ (Procedure) ທີ່ກຳໜົດຄ່າການຈັດລຳດັບ ແລະ ຕົວປ່ຽນຂໍ້ມູນສະເພາະຈຸດ

Monitors

◆ ຄຸນລັກສະນະສໍາຄັນຂອງ Monitor ປະກອບດ້ວຍ:

- ຕົວປ່ຽນຂໍ້ມູນສະເພາະບາງອັນ ຈະສາມາດເຂົ້າຫາໄດ້ໂດຍຂະບວນງານສະເພາະບາງຢ່າງຂອງ Monitor ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຊ້ໄດ້ໂດຍຂະບວນງານອື່ນໆຈາກພາຍນອກ
- ຂະບວນການເຂົ້າໃຊ້ Monitor ໄດ້ໂດຍການເອີ້ນໃຊ້ຂະບວນງານສະເພາະບາງຢ່າງຂອງ Monitor
- ມີພຽງຂະບວນການດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຖືກກະທໍາການໄດ້ໂດຍ Monitor ໃນເວລາໃດໜຶ່ງ, ຖ້າມີຂະບວນການອື່ນຕ້ອງການໃຊ້ Monitor ຈະຕ້ອງຢຸດລໍຖ້າຈົນກ້ວ Monitor ຫວ່າງ

◆ ສາມາດນໍາໃຊ້ Monitor ເປັນກົນໄກອໍານວຍຄວາມສະດວກກ່ຽວກັບການບໍ່ໃຫ້ເຮັດພ້ອມກັນ

ວົງຈອນປິດຕາຍ (Deadlock)

- ◆ ຂະບວນການໃດໜຶ່ງໃນລະບົບ multiprogramming ຢູ່ໃນສະຖານະ deadlock ຖ້າວ່າມັນລໍຖ້າເຫດການໃດໜຶ່ງທີ່ບໍ່ມີໂອກາດເກີດຂຶ້ນ
- ◆ ເມື່ອເກີດ Deadlock ຂຶ້ນ, ຂະບວນການທັງໝົດຈະບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້, ຊັບພະຍາກອນຂອງລະບົບຖືກຍຶດໄວ້ ແລະ ກົດກັນບໍ່ໃຫ້ເຮັດວຽກອື່ນໄດ້
- ◆ ບັນຫາການກິນເຂົ້າແລງຂອງນັກປັດຊະຍາເປັນຕົວຢ່າງທີ່ສຳຄັນເພື່ອເອົາໄປນຳໃຊ້ກັບການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນຂອງລະບົບປະຕິບັດການ
- ◆ ໃນລະບົບປະຕິບັດການ, ມີຊັບພະຍາກອນ 3 ປະເພດ:
 - ຊັບພະຍາກອນທີ່ໃຊ້ຮ່ວມກັນໄດ້ໃນເວລາໃດໜຶ່ງ
 - ຊັບພະຍາກອນທີ່ສາມາດສັບປ່ຽນກັນໃຊ້ໄດ້
 - ຊັບພະຍາກອນທີ່ສາມາດໃຊ້ໄດ້ສະເພາະຂະບວນການໃດໜຶ່ງ

ວົງຈອນປິດຕາຍ (Deadlock)

◆ ແບບຈຳລອງລະບົບ

- ລະບົບປະກອບດ້ວຍຊັບພະຍາກອນຈຳນວນຈຳກັດ ຊຶ່ງຈະໃຊ້ແຈກຈ່າຍໃຫ້ແກ່ຂະບວນການທັງໝົດທີ່ຕ້ອງການໃຊ້ພວກມັນ
- ຊັບພະຍາກອນໃນລະບົບຄອມພິວເຕີມີຫລາຍປະເພດ, ແຕ່ລະປະເພດແບ່ງອອກເປັນຫຼາຍຈຸເຊັ່ນ: ໜ່ວຍຄວາມຈຳ, ຮອບວຽນການໃຊ້ CPU, ແຟ້ມຂໍ້ມູນ ແລະ ອຸປະກອນ I/O ເປັນຕົ້ນ
- ຂະບວນການຕ້ອງຮ້ອງຂໍກ່ອນທີ່ຈະໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຕ້ອງສະລະຊັບພະຍາກອນເມື່ອໃຊ້ງານແລ້ວ
- ໃນສະພາບປົກກະຕິຂອງລະບົບປະຕິບັດການ ຂະບວນການອາດຈະໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຕາມລຳດັບໃດໜຶ່ງ ຕາມລຳດັບຕໍ່ໄປນີ້:
 - ◆ ຮ້ອງຂໍໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ (Request)
 - ◆ ໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ (Use)
 - ◆ ສະລະຊັບພະຍາກອນ (Release)

ວົງຈອນປິດຕາຍ (Deadlock)

◆ ຄຸນລັກສະນະຂອງ Deadlock

■ ເງື່ອນໄຂຈຳເປັນທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດ Deadlock

- ◆ ການບໍ່ເຮັດພ້ອມກັນ (Mutual Exclusion) ເປັນເງື່ອນໄຂທີ່ບໍ່ສາມາດໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຮ່ວມກັນໄດ້, ຊັບພະຍາກອນຈະຖືກເອີ້ນໃຊ້ໄດ້ຈາກຂະບວນການດຽວເທົ່ານັ້ນໃນເວລາໃດໜຶ່ງ
- ◆ ຈັບອັນໜຶ່ງໄວ້ແລ້ວຂໍອັນອື່ນ (Hold and Wait) ຂະບວນການທີ່ໄດ້ຮັບຊັບພະຍາກອນທີ່ບໍ່ສາມາດໃຊ້ຮ່ວມກັນໄດ້ ໄດ້ເອົາຊັບພະຍາກອນນັ້ນໄວ້ ແລ້ວຮ້ອງຂໍຊັບພະຍາກອນອື່ນທີ່ຍັງມີຜູ້ໃຊ້ຢູ່
- ◆ ບໍ່ມີການບັງຄັບ (No-Preemption) ຊັບພະຍາກອນເລົ່ານັ້ນບໍ່ສາມາດບັງຄັບໄດ້ ມັນຈະຖືກປ່ອຍອອກມາເອງເມື່ອຂະບວນການຂະບວນການນັ້ນເຮັດວຽກແລ້ວ
- ◆ ການລໍຖ້າເປັນວົງມົນ (Circular Wait) ແມ່ນບັນດາຂະບວນການທີ່ລໍຖ້າໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳກັນເປັນວົງວຽນ

■ Deadlock ຈະເກີດຂຶ້ນຖ້າມີເງື່ອນໄຂທີ່ 4

■ ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດເງື່ອນໄຂທີ່ 4 ຖ້າເງື່ອນໄຂ 1, 2, 3 ເກີດຂຶ້ນພ້ອມກັນ

ວົງຈອນປິດຕາຍ (Deadlock)

◆ ການຈັດການກັບ Deadlock

ມີ 4 ວິທີໃນການຈັດການກັບ Deadlock

■ ການປ້ອງກັນ Deadlock (Deadlock Prevention)

- ◆ ເປັນບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ 1 ໃນ 4 ເງື່ອນສໍາຫລັບ Deadlock ເກີດຂຶ້ນ

■ ການຫລີກລ້ຽງ Deadlock (Deadlock Avoidance)

- ◆ ບໍ່ຈັດສັນຊັບພະຍາກອນຖ້າເຫັນວ່າຈະເຮັດໃຫ້ເກີດ Deadlock

■ ການກວດຫາ Deadlock (Deadlock Detection)

- ◆ ຈັດສັນຊັບພະຍາກອນຕາມປົກກະຕິ, ແຕ່ຕ້ອງກວດສອບຫາ Deadlock ເປັນໄລຍະ ຖ້າເຫັນ Deadlock ເກີດຂຶ້ນກໍ່ກຸ້ຄືນ

■ ການກຸ້ຄືນຈາກ Deadlock (Deadlock Recovery)

- ◆ ເປັນການແກ້ໄຂບັນຫາ Deadlock ເຮັດໃຫ້ລະບົບກັບມາເຮັດວຽກຕາມປົກກະຕິໄດ້

ວົງຈອນປິດຕາຍ (Deadlock)

◆ ການປ້ອງກັນ Deadlock (Deadlock Prevention)

- ເປັນການປັບເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ລະບົບເຮັດໃຫ້ມັນບໍ່ເກີດມີ Deadlock ໂດຍການເຮັດບໍ່ໃຫ້ມີ 4 ເງື່ອນທີ່ເຮັດໃຫ້ Deadlock ເກີດຂຶ້ນ
- ສໍາຫລັບເງື່ອນໄຂທີ່ບໍ່ໃຫ້ເກີດພ້ອມກັນ (Mutual Exclusion), ການຄອບຄອງຊັບພະຍາກອນທີ່ບໍ່ສາມາດໃຊ້ພ້ອມກັນໄດ້ຈະຕ້ອງເຮັດຕາມລໍາດັບ
- ສໍາຫລັບເງື່ອນການຖືຊັບພະຍາກອນໜຶ່ງ ແລ້ວ ລໍຖ້າຊັບພະຍາກອນອື່ນ (Hold and Wait), ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ຂະບວນການທີ່ຮ້ອງຂໍຊັບພະຍາກອນໃດໜຶ່ງ ຈະຕ້ອງບໍ່ຖືຊະບພະຍາກອນອື່ນໄວ້
- ສໍາຫລັບເງື່ອນບໍ່ສາມາດບັງຄັບຊັບພະຍາກອນທີ່ໄດ້ຖືກຈັດສັນແລ້ວ ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າມັນຈະບໍ່ຖືກຈອງໄວ້ໂດຍປະຕິບັດຕາມຫລັກການທີ່ວ່າ ຖ້າຂະບວນການທີ່ກໍາລັງຈອງຊັບພະຍາກອນໃດໜຶ່ງຢູ່ ຮ້ອງຂໍຊັບພະຍາກອນອື່ນເພີ່ມເຕີມ ແຕ່ຍັງບໍ່ສາມາດຈັດສັນໃຫ້ໄດ້ ມັນຈະຕ້ອງຖືກບັງຄັບໃຫ້ປ່ອຍຊັບພະຍາກອນທັງໝົດທີ່ມັນຈອງຢູ່
- ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າການລໍຖ້າກັນເປັນວົງມົນບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນລະບົບຈະຕ້ອງຈັດລໍາດັບຊັບພະຍາກອນທຸກປະເພດ ແລະ ການຮ້ອງຂໍຈາກຂະບວນການ

ວົງຈອນປິດຕາຍ (Deadlock)

◆ ການຫລີກລ້ຽງ **Deadlock (Deadlock Avoidance)**

- ເປັນເງື່ອນໄຂທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າມາວິວັດຖືກັບການປ້ອງກັນ Deadlock ເພື່ອໃຫ້ລະບົບສາມາດໄດ້ຊັບພະຍາກອນສູງສຸດ
- ເປັນການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນໃຫ້ແກ່ຂະບວນການກໍ່ຕໍ່ເມື່ອເຫັນມັນຈະບໍ່ເກີດ Deadlock ຫຼື ເອີ້ນວ່າ “safe state”
- Safe state
 - ◆ ເປັນການຮັບປະກັນວ່າທຸກຂະບວນການສາມາດເຮັດວຽກແລ້ວພາຍໃນເວລາທີ່ກຳໜົດ
- Unsafe state
 - ◆ ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າມັນເກີດ Deadlock ແຕ່ມັນໝາຍຄວາມວ່າ OS ບໍ່ສາມາດຮັບປະກັນວ່າທຸກຂະບວນການສາມາດເຮັດວຽກແລ້ວພາຍໃນເວລາທີ່ກຳໜົດ

ວົງຈອນປິດຕາຍ (Deadlock)

◆ ການຫລີກລ້ຽງ Deadlock (Deadlock Avoidance)

<i>Process</i>	<i>$\max(P_i)$ (maximum need)</i>	<i>$\text{loan}(P_i)$ (current loan)</i>	<i>$\text{claim}(P_i)$ (current claim)</i>
P ₁	4	1	3
P ₂	6	4	2
P ₃	8	5	3
Total resources, t , = 12		Available resources, a , = 2	

Safe state.

<i>Process</i>	<i>$\max(P_i)$ (maximum need)</i>	<i>$\text{loan}(P_i)$ (current loan)</i>	<i>$\text{claim}(P_i)$ (current claim)</i>
P ₁	10	8	2
P ₂	5	2	3
P ₃	3	1	2
Total resources, t , = 12		Available resources, a , = 1	

Unsafe state.

ວົງຈອນປິດຕາຍ (Deadlock)

◆ ການຫລີກລ້ຽງ Deadlock (Deadlock Avoidance)

■ ຕົວຢ່າງ: ການປ່ຽນຈາກ Safe ເປັນ Unsafe state

- ◆ ສົມມຸດວ່າໃນສະຖານະປະຈຸຢູ່ໃນ Safe state ດັ່ງເຊັ່ນໃນຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ
- ◆ ຈຳນວນຊັບພະຍາກອນທີ່ຍັງເຫຼືອແມ່ນ $a = 2$
- ◆ ສົມມຸດວ່າຂະບວນການທີ 3 (P_3) ຮ້ອງຂໍມາໄດ້ຕື່ມ 1 ຊັບພະຍາກອນ

<i>Process</i>	<i>$max(P_i)$ (maximum need)</i>	<i>$loan(P_i)$ (current loan)</i>	<i>$claim(P_i)$ (current claim)</i>
P_1	4	1	3
P_2	6	4	2
P_3	8	6	2
<i>Total resources, t, = 12</i>		<i>Available resources, a, = 1</i>	

ວົງຈອນປິດຕາຍ (Deadlock)

◆ ການຫລີກລ້ຽງ Deadlock (Deadlock Avoidance)

- ສະຖານະພາບໃນຮູບລຸ່ມນີ້ Safe ຫຼື ບໍ່?

Process	$max(P_i)$	$loan(P_i)$	$claim(P_i)$
P_1	5	1	4
P_2	3	1	2
P_3	10	5	5
$a = 2$			

ຄໍາຕອບ:

ບໍ່ສາມາດຮັບປະກັນໄດ້ວ່າຂະບວນການເຫຼົ່ານັ້ນຈະສໍາເລັດ

- P_1 ສາມາດສໍາເລັດໄດ້ໂດຍໃຊ້ 2 ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີ
- ເມື່ອ P_2 ສໍາເລັດ, ຈະມີພຽງ 3 ຊັບພະຍາກອນທີ່ໃຊ້ໄດ້ ຊຶ່ງບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະຈັດສັນໃຫ້ P_1 ທີ່ຕ້ອງການ 4 ແລະ P_3 ທີ່ຕ້ອງການ 5

ວົງຈອນປິດຕາຍ (Deadlock)

◆ ການກວດສອບຫາ Deadlock (Deadlock Detection)

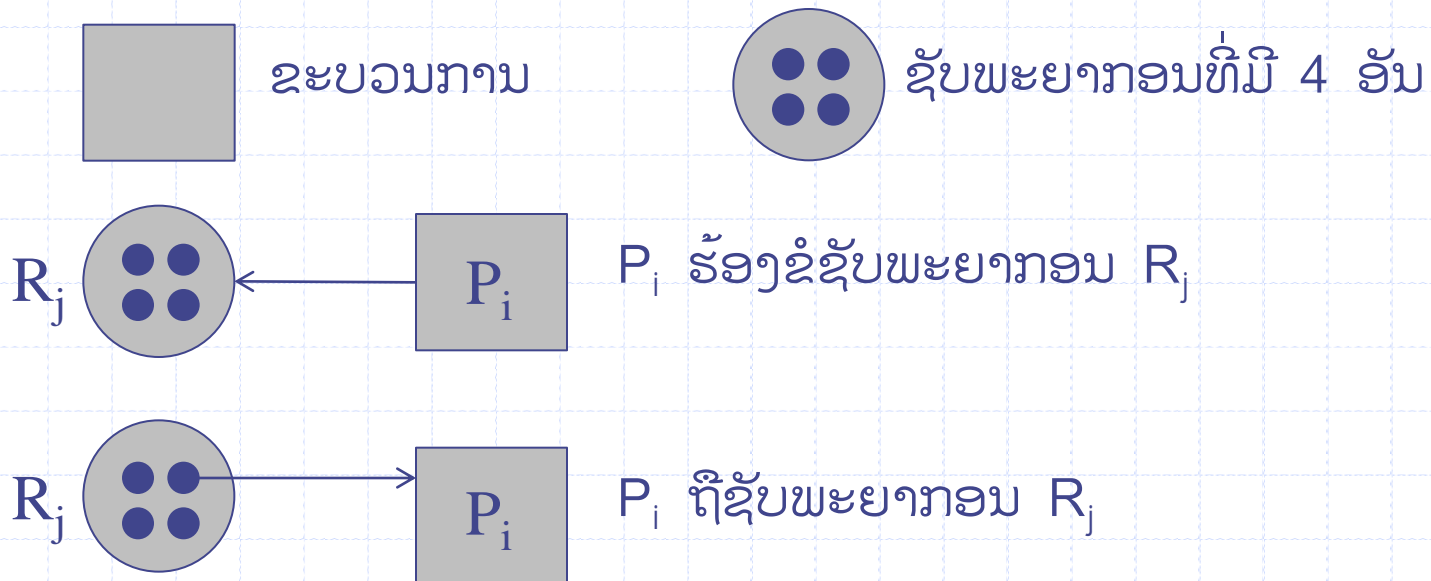
- ເປັນຂະບວນການທີ່ໄປຄົ້ນຫາວ່າ Deadlock ມັນເກີດຂຶ້ນຢູ່ບ່ອນໃດ ແລະ ກຳໜົດໃຫ້ໄດ້ວ່າມີຂະບວນການ ແລະ ຊັບພະຍາກອນໃດແດ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
- ກຸ່ມຂອງຂະບວນການຈະເອີ້ນວ່າເກີດເຫດການ Deadlock ຖ້າວ່າແຕ່ລະຂະບວນການພາຍໃນກຸ່ມລໍຖ້າເຫດການບາງຢ່າງທີ່ມີພຽງຂະບວນການດຽວພາຍໃນກຸ່ມເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ມັນເກີດຂຶ້ນໄດ້
- ໃນການກວດຄົ້ນຫາ Deadlock ລະບົບຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ Graph ຈັດສັນຊັບພະຍາກອນ
- ການກວດຄົ້ນຫາ Deadlock ຈະຕ້ອງພິຈາລະນາຈາກປັດໃຈດັ່ງນີ້
 - ◆ Deadlock ເກີດຂຶ້ນຖ້ືປານໃດ
 - ◆ ມີຂະບວນການໃດແດ່ທີ່ຮັບການກະທົບ

ວົງຈອນປິດຕາຍ (Deadlock)

◆ ການກວດສອບຫາ Deadlock (Deadlock Detection)

■ Graph ຈັດສັນຊັບພະຍາກອນ

- ◆ ຮູບສີ່ແຈສາກແມ່ນໃຊ້ເປັນຕົວແທນຂອງຂະບວນການ
- ◆ ວົງມົນໃຫຍ່ໃຊ້ເປັນຕົວແທນຂອງຂອງກຸ່ມຊັບພະຍາກອນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ
- ◆ ວົງມົນນ້ອຍທີ່ຢູ່ທາງໃນວົງມົນໃຫຍ່ໃຊ້ເປັນຕົວແທນຂອງຊັບພະຍາກອນແຕະລະອັນ

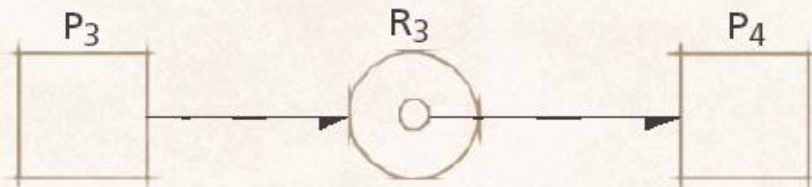

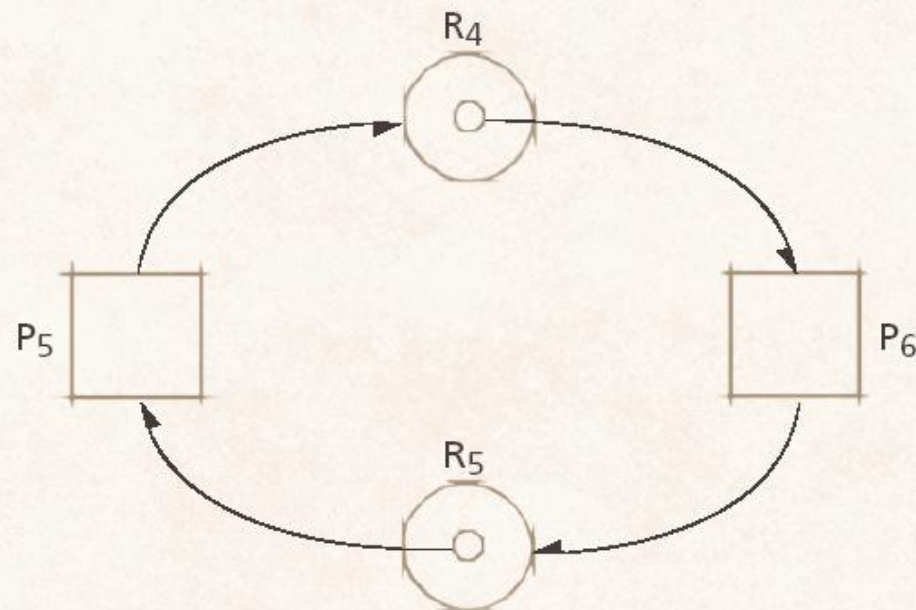
(a) P_1 is requesting a resource of type R_1 , of which there are two identical resources.

(b) One of two identical resources of type R_2 has been allocated to process P_2 .

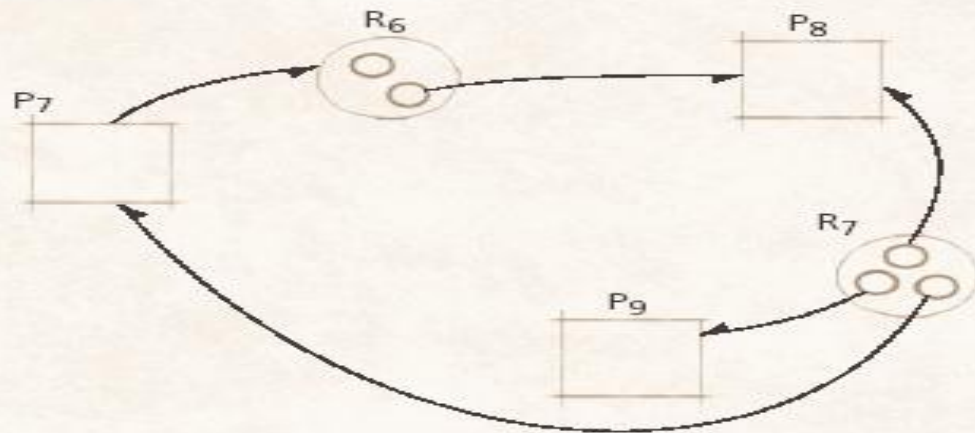
(c) Process P_3 is requesting resource R_3 , which has been allocated to process P_4 .

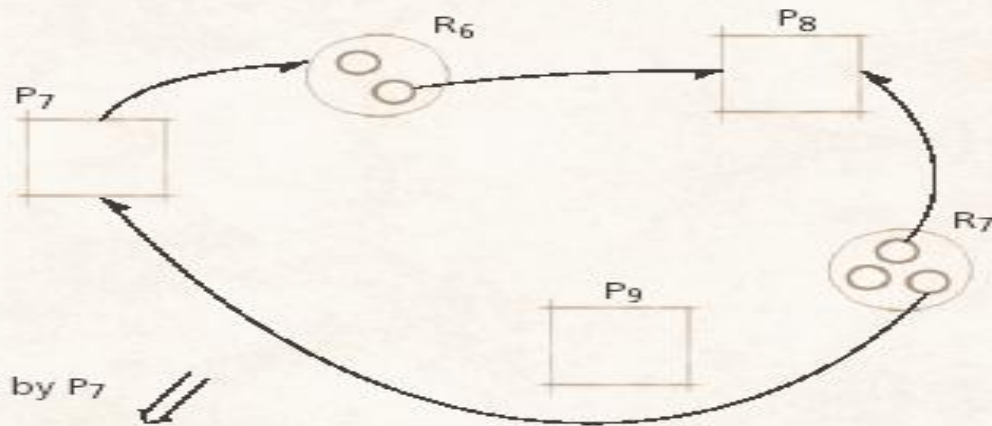
(d) Process P_5 has been allocated resource R_5 that is being requested by process P_6 that has been allocated resource R_4 that is being requested by process P_5 (the classic "circular wait").

ວົງຈອນປິດຕາຍ (Deadlock)

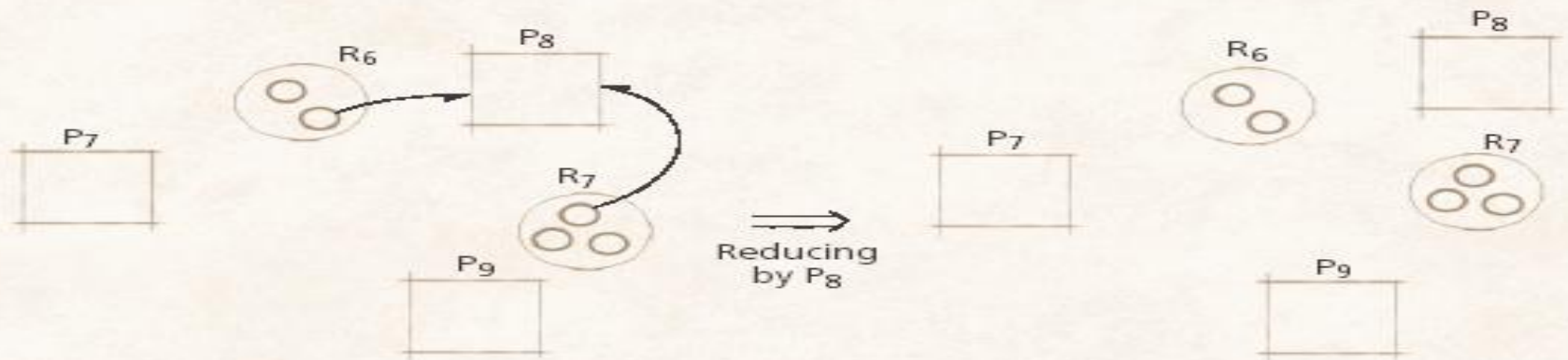
- ◆ ການກວດສອບຫາ Deadlock (Deadlock Detection)
 - ການຕັດຮອນ Graph ຈັດສັນຊັບພະຍາກອນ
 - ◆ ຖ້າຊັບພະຍາກອນຂອງຂະບວນການໃດອາດສາມາດຈັດສັນໄດ້ graph ດັ່ງກ່າວຈະຖືກຕັດຮອນຂະບວນການນັ້ນອອກໄປ ສະແດງວ່າຂະບວນການນັ້ນບໍ່ເຮັດໃຫ້ເກີດ deadlock
 - ◆ ຖ້າສາມາດຕັດຮອນຂະບວນການອອກຈາກ graph ໄດ້ໝົດສະແດງວ່າ ບໍ່ມີ deadlock ເກີດຂຶ້ນ
 - ◆ ຖ້າບໍ່ສາມາດຕັດຮອນຂະບວນການທັງໝົດອອກຈາກ graph ໄດ້ ສະແດງວ່າມັນຈະເຮັດໃຫ້ເກີດ deadlock ຂຶ້ນໃນກຸ່ມຂະບວນການນັ້ນ

Reducing by P_9

Reducing by P_7

ວົງຈອນປິດຕາຍ (Deadlock)

◆ ການກູ້ຄືນ Deadlock (Deadlock Recovery)

- ເປັນການກຳຈັດ Deadlock ໃຫ້ອອກຈາກລະບົບ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂະບວນການທີ່ຢູ່ໃນສະພາບ Deadlock ໃຫ້ກັບມາເຮັດວຽກໄດ້ປົກກະຕິຈົນສຳເລັດ ແລະ ປ່ອຍຊັບພະຍາກອນໃຫ້ລະບົບ
- ສາມາດຈັດການໄດ້ດ້ວຍແນວທາງຕ່າງໆດັ່ງນີ້
 - ◆ ບອກໃຫ້ຜູ້ປະຕິບັດງານຮູ້ວ່າເກີດ Deadlock ຂຶ້ນ ແລະ ອານຸຍາດໃຫ້ຜູ້ປະຕິບັດງານຈັດການກັບສະຖານະການດັ່ງກ່າວ
 - ◆ ໃຫ້ລະບົບກູ້ຄືນຈາກ Deadlock ໃຫ້ແບບອັດຕະໂນມັດ
- ການແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວສາມາດເຮັດໄດ້ 2 ວິທີ
 - ◆ ການຍົກເລີກຂະບວນການໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຂະບວນການເພື່ອຫຍຸດການລໍຖ້າແບບວົງມົນ
 - ◆ ການບັງຄັບດຶງຊັບພະຍາກອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອອກມາຈາກການຢຶດຄອງຂອງບັນດາຂະບວນການ

ວົງຈອນປິດຕາຍ (Deadlock)

◆ ການກູ້ຄືນ Deadlock (Deadlock Recovery)

■ ການຍົກເລີກຂະບວນການ

- ◆ ຍົກເລີກຂະບວນການທັງໝົດທີ່ເກີດ Deadlock. ວິທີນີ້ສາມາດຢຸດ deadlock ໄດ້ແນ່ນອນ ແຕ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສູງຫລາຍ
- ◆ ຍົກເລີກເທື່ອລະຂະບວນການຈົນກ່ວາຢຸດ deadlock ໄດ້ ຊຶ່ງເປັນວິທີທີ່ສົມເໝາະສົມ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ມີຂັ້ນຕອນວິທີໃນການກວດຫາ ແລະ ຕັດສິນໃຈວ່າຄວນຈະຢຸດຂະບວນການໃດ

■ ປັດໃຈທີ່ສາມາດໃຊ້ໃນການພິຈາລະນາຍົກເລີກມີດັ່ງນີ້

- ◆ ລຳດັບຄວາມສຳຄັນຂອງຂະບວນການນັ້ນ
- ◆ ຂະບວນການນັ້ນຈະໃຊ້ເວລາເທົ່າໃດໃນການຄຳນວນ ແລະ ຕ້ອງໃຊ້ເວລາຄຳນວນອີກດົນເທົ່າໃດຈຶ່ງຈະສຳເລັດ
- ◆ ຈຳນວນ ແລະ ປະເພດຂອງຊັບພະຍາກອນທີ່ຂະບວນການນັ້ນກຳລັງໃຊ້ຢູ່
- ◆ ມີຊັບພະຍາກອນອີກຈຳນວນເທົ່າໃດທີ່ຂະບວນການນັ້ນຕ້ອງໃຊ້ຈົນກ່ວາຈະສຳເລັດ
- ◆ ມີຂະບວນການທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງຍົກເລີກຈຳນວນເທົ່າໃດ
- ◆ ຂະບວນການນັ້ນເປັນແບບ Interactive ຫຼື ແບບກຸ່ມ

ວົງຈອນປິດຕາຍ (Deadlock)

◆ ການກູ້ຄືນ Deadlock (Deadlock Recovery)

■ ການເອົາຊັບພະຍາກອນອອກຈາກ deadlock

1. ເລືອກຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຂະບວນການທີ່ຈະຍົກເລີກ. ຈະຕ້ອງເລືອກກໍລະນີທີ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໜ້ອຍທີ່ສຸດ ໂດຍເບິ່ງຈາກຈຳນວນ ແລະ ເວລາທີ່ຂະບວນການນັ້ນໃຊ້ຢູ່
2. ໃຊ້ວິທີຢ້ອນຂະບວນການນັ້ນກັບໄປຍັງສະຖານະທີ່ປອດໄພ ແລະ ໄປເລີ່ມຕົ້ນຂະບວນການນັ້ນຈາກຈຸດທີ່ປອດໄພ. ການກຳໜົດສະຖານະທີ່ປອດໄພນັ້ນເປັນເລື່ອງຍາກ ສະນັ້ນ ວິທີງ່າຍທີ່ສຸດຄືການຢ້ອນກັບທັງໝົດ ໂດຍການຍົກເລີກຂະບວນການແລ້ວເລີ່ມຕົ້ນໃໝ່
3. ນະໂຍບາຍການເລືອກຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຂະບວນການ ຈະຕ້ອງມັ້ນໃຈວ່າຂະບວນການທີ່ຖືກເລືອກນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກເລືອກເປັນໄລຍະເວລາສັ້ນໆເທົ່ານັ້ນເພື່ອຫລີກລ້ຽງການລໍຄອຍແບບບໍ່ສິ້ນສຸດ